

แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑. จงบอกบทที่เป็นประธาน และจงให้เหตุผลด้วย เพราะเหตุใด จึงเป็นประธานได้ พร้อมทั้งแปลมาด้วย

๑. ทารโก ปาเทน คามํ คจฺจติ ฯ
๒. มยา ภนฺเต ปุพฺเพ ทาเนน โภโค ลภิตพฺโป ฯ
๓. สตถา อวฺโส อุตฺสเก รมฺเมน นิพฺพุตํ สมฺปาเปสฺสติ ฯ
๔. รมฺเม ปสนฺเนน อุตฺสเกน รมฺโม สยฺยเต ฯ
๕. วิริเยน ปุริเสน ธนานิ ลพฺภนฺเต ฯ
๖. อจฺริโย อตฺตโน สิสฺเส รมฺมํ สวเวติ ฯ
๗. อมหากํ อวฺโส พุทฺโธ โคตฺเตน โคตฺโม นาม โหติ ฯ
๘. อญฺญตรो ภิกฺขุ คามํ ปิณฺทาย ปวิฏฺฐโ จ ฯ
๙. เอส รุกฺโข วาเตน ปหฺโต, ตสฺส ปณฺณานิ ปตฺตานิ ฯ
๑๐. อวสฺสํ มยา มริตพฺพํ ฯ

ในแบบฝึกหัดเหล่านี้ ให้อาจารย์นำนักเรียนแปลทีละประโยคและให้นักเรียนตอบคำถามในเรื่องไวยากรณ์ด้วยในแต่ละศัพท์ เช่น ตั้งคำถามว่า ทารโก ศัพท์เดิมคืออะไร เป็นการันต์และลิงค์อะไร แจกผสมวิภัตติตามแบบไหน หรือ ถาว่า ลพภนเต สำเร็จมาจาก ธาตุ วิภัตติ ปัจจัยอะไร แปลงอย่างไร การถามไวยากรณ์บ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนได้ทบทวนหลักไวยากรณ์ไปด้วย พร้อมทั้งอธิบายทบทวนลักษณะของแต่ละวาจก เพื่อให้เกิดความจำและทักษะในการแปล

เฉลยแบบฝึกหัดประกอบวิชาแปลมครเป็นไทย บทที่ ๒

(๔. ประธาน)

ตอนที่ ๑ จงแปลประโยคต่อไปนี้ตามลำดับหลักการแปลมครเป็นไทย (เน้นฝึกแปลบทประธาน)

(เนื่องจากมีนามศัพท์และกริยาศัพท์จำนวนมาก ให้นักเรียนเขียนเฉพาะคำแปลภาษาไทยเท่านั้นลงใน
ใบตอบ ส่วนคำสั่งอื่นๆ ให้นักเรียนตอบในห้องเรียนกับอาจารย์)

๑. ทารโก ปาเทน คามิ คจจติ ฯ

อ.เด็กชาย ย่อมไป สูบ้าน ด้วยเท้า ฯ

๒. มยา ภนเต ปุพเพ ทาเนน โภโค ลกิตพุโพ ฯ

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ อ.โภคะ อันกระผม พึ่งได้ ด้วยทาน ในกาลก่อน ฯ

๓. สตถา อาวุโส อุปาสเก ธมฺเมเน นิพพุตี สมฺปาเปสฺสตี ฯ

ดูก่อนท่านผู้มีอายุ อ.พระศาสดา ทรงยังอุบาสก ท. จักให้ถึงพร้อม ซึ่งความดับ ด้วยธรรม ฯ

๔. ธมฺเมเน ปสนฺเนเน อุปาสเกเน ธมฺโม สยฺยุเต ฯ

อ.ธรรม อันอุบาสก ผู้เลื่อมใสแล้ว โดยธรรม พังอยู่ ฯ

๕. วิริเยเน ปฺริเสเน ธนานิ ลพฺภนฺเต ฯ

อ.ทรัพย์ ท. อันบุรุษ ผู้มีความเพียร ย่อมได้ ฯ

๖. อาจริโย อตฺตโน สิสฺเส ธมฺมํ สาเวติ ฯ

อ.อาจารย์ ยังศิษย์ ท. ของตน ให้พึงอยู่ ซึ่งธรรม ฯ

๗. อมฺหากิ อาวุโส พุทฺโธ โคตฺเตเน โคตโม นาม โหติ ฯ

ดูก่อนท่านผู้มีอายุ ท. อ.พระพุทธรเจ้า ของเรา ท. เป็นผู้ชื่อว่าโคตมะ โดยโคตร ย่อมเป็น ฯ

๘. อณฺเฏโร ภิกฺขุ คามิ ปิณฺฑาย ปวิฏฺโจะ ฯ

อ.ภิกษุ รูปใดรูปหนึ่ง เข้าไปแล้ว สูบ้าน เพื่อก่อนข้าว ฯ

๙. เอส รุกฺโข วาเตน ปหโต, ตสฺส ปณฺณานิ ปติตานิ ฯ

อ.ต้นไม้นั้น อันลม พัดแล้ว, อ.ใบไม้ ของต้นไม้นั้น หล่นแล้ว ฯ

๑๐. อวสฺสํ มยา มริตพฺพํ ฯ

อันเรา พึ่งตาย แน่แท้ ฯ